

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču se še vedno nadaljuje angleško-francoska ofenziva. Dne 12. avgusta so napravile angleško-francoske armade četiri generalni naval na nemške postojanke ob reki Sommi, ki pa ni prinesel četverosporazumovemu orožju zaželjenega vpeha, ker je bil odbit. Angleži in Francozi so prodrli v zadnjem tednu le 4-6 km naprej. Tudi na ostali fronti se vrše hudi boji. O Verdunu nobenih posebnih poročil.

Na velikem vojnem posvetovanju v Parizu dne 11. avgusta se je sklenilo, da povabijo Portugalsko, da pošlje 100.000 mož, in Italijo, da pošlje 60.000 vojakov na francosko bojišče.

V Severnem morju se vrše živahna gibanja angleških in nemških vojnih ladij, iz česar sklepa četverosporazumovo časopisje, da utegne priti vnovič do večje pomorske bitke med Angleži in Nemci v Sev. morju. V mesecu juliju so potopili nemški podmorski čolni 74 angleških in francoskih trgovskih ladij v Atlantskem oceanu.

Turška bojišča.

Na turških bojiščih ni prišlo zadnji čas do kakih večjih dogodkov.

Na kavkaškem bojišču so sedaj turške čete v ofenzivi, vsled česar namerava Rusija skrajšati celo svojo kavkaško fronto.

Na perzijski fronti je prišlo do 12. avgusta severno od mesta Hamadan do spopada med Rusi in Turki, v katerem se bili Rusi vrženi nazaj. Turki zasledujejo bežeče Ruse ob cesi iz Hamadana proti Teheranu.

V Mezopotamiji so ob reki Tigris pri Kut-el-Amari Turki uničili dve angleški ladji-jadrnici ter deloma ubili, deloma pa vjeli posadko obeh ladij.

Na egiptovskem bojišču nobenih posebnih dogodkov.

Kaj bo z Rumunijo?

O Rumuniji krožijo zdaj vsakovrstne vesti. Četverosporazum bi rad na vsak način zvalil Rumunijo v svoje mreže. Danes ji nudijo med, jutri ji kažejo bič. Rusija n. pr. znova zahteva prosti prehod ruskih čet skozi rumunsko ozemlje v Bolgarijo in na Sedmograško. Rumunija še vedno činea. Vojni hujskači napenjajo vse moči, da bi Rumunijo zavedli na pot, na katero je krenila hinavska Italija. Poštene politiki pa se trudijo ohraniti mirno kri in hladno glavo, ker upajo, da je nepristranost Rumuniji najbolj v prid. Odločitev Rumunije bo najbrž mnogo vplivala na bodoči razvoj svetovnih dogodkov.

Važna posvetovanja.

Pretekli teden so se na Dunaju vršila velevažna posvetovanja avstrijskih, ogrskih in nemških državnikov. Pravijo, da je bil glavni predmet razgovorov — Rumunija. O čem so se pravzaprav pogovarjali gospodje, ki vodijo usodo naše domovine, se najbrž ne bo prav kmalu izvedelo.

Portugalska in Španska.

Iz Madrida poročajo, da stoji že od konca meseca julija večje angleško brodovje ob izlivu reke Tajo. Zatrjuje se, da je Portugalska obljubila poslati na zapadno fronto 40.000 mož, za kar bo dobila od Anglije posojilo 5 milijonov funtov. Čete pa bo mogoče poslati šele v več mesecih. Baje je zahtevala Francoska 80.000 mož portugalskih čet, za katere pa bi bila morala tudi Anglija prevzeti stroške.

Dočim je Portugalska popolnoma v rokah četverosporazuma, se v Španiji opaža močno gibanje, ki je naperjeno proti Portugalski in četverosporazumu. Portugalci bi že davno prihiteli Francozom in Italijanom na pomoč, pa se bojijo Španije. Vsekako se na Portugalskem in Španskem nekaj posebnega pripravlja.

Naše žrtve za domovino.

Priden mladenič Franc Močnik iz znane Močnikove družine v Brengovi pri Sv. Antonu v Slov. gor. je dne 27. junija padel junaške smrti na italijanskem bojišču v bližini mesta Asiago, zadet od sovražne krogle v glavo. Bil je pridni mladenič, še le 20 let star. Za njim žalujejo dragi starši in sestre ter prijatelji. Dragi France! Ena se želja ni Tebi

spolnila, da videl se kraje domače bi Ti; krogla sovražna je Tebe vmorila, v tuji zdaj zemlji tam truplo leži. — Dne 21. maja je padel na Kostežinu na južnem Tirolskem Janez Tržan, vrli slovenski mož, mežnar pri Sv. Jungerti blizu Zaleca. Vse pogreša dobrega, vedno veselega in šaljivega, nad vse postrežljivega jungerškega mežnarja. Komaj dve leti je živel v srečnem zakonu s svojo vrlo ženko. Janez, vrli slovenski junak, počivaj mirno v daljni tujini! — Zopet je prišla k nam tužna vest, da je dne 1. julija slavne smrti na italijanskem bojišču umrl 39 let stari posestnik Jožef Stojšek, p. d. Pogradski, iz Dola pri Sv. Florijanu blizu Rogatca. Zapušča vdovo s tremi nedoraslimi otroci. — Junaške smrti je dne 2. t. m. padel na laškem bojišču Kopačar Jože, doma iz Ljubnega v Savinjski dol. Pokojni je bil tržan in posestnik ter dolgoletni član domače prostovoljne požarne brambe, pri kateri je bil vodja brizgalne. Zapušča žalujčo ženo z devetimi otroci, od katerih je eden istotako sedaj pri vojaki.

Naše naročnike zopet opozarjamo, da bomo brezpogojno ustavili list vsem, ki ga ne bodo plačali naprej. Vsi tisti, ki jim je naročnina potekla, dobijo te dni opomin in položnico. Naj torej takoj storijo svojo dolžnost in pošljejo denar.

Kdor morebiti po kaki pomoti ne dobi lista, naj takoj reklamira in se oglasi, da se pomota odpravi; obenem mora takrat vedno tudi naznaniti, kateri dan in koliko je plačal, drugače ni vedno mogoče pomote popraviti.

Opozarjamo tudi, da se položnice in nakaznice naj pišejo natančno in razločno. Na nakaznicah se ne sme pisati nič čez črto, ker se odrezek na pošti odreže in mi potem ne dobimo popolnega naslova.

Ako kdo pošlje denar za kakega vojaka, naj pristavi tudi svoj naslov, da vemo, kdo je denar postal. Naj n. pr. napiše tako-le: Franc Kolar, kmet v Hošnici za vojaka: Kolar Anton i. t. d.

Tedenske novice.

Mladinska organizacija. Od Sv. Križa pri Mariboru se nam piše: V proslavo 10letnega obstanka tukajšnje mladeniške in dekliške Marijine družbe se je vršila od 13. do 15. avgusta tridnevna pobožnost, katere se je cela župnija z veliko vneto udeleževala. Cerkevne govore je imel prof. dr. Hohnjec. K sklepu sta naš obiskali tudi sosedni Marijini družbi od Sv. Jurija ob Pesnici in od Gornje Sv. Kungote s svojima dušnima pastirjema.

Po smrti odlikovan duhovnik. V priznanje junaškega izpolnjanja dolžnosti pred sovražnikom je cesar podelil pokojnemu frančiškancu o Frančišku Ambrožu, vikarju na Sv. gori, viteški križec Franc Josipovega reda z vojno dekoracijo. O. Ambroža je spomladni na Sv. gori zadela laška granata in je umrl kot junak.

Po smrti odlikovan ptujski Slovenec. Cesar je podelil zlato hrabrostno svetinjo ob Soči padlemu vrlému našemu pristašu Francu Brenčič (brat državnega poslanca Brenčiča) iz Nove vasi pri Ptuj. Pri tej priložnosti je upravlil njegov g. stotnik na stariše tolažilno in častno pismo. Čast!

Odlikovan slovenski vojaški zdravnik. Črnovojniški zdravnik dr. Viktor Kac v Mariboru je dobil za svoje požrtvovalno delovanje zlati zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje.

Odlikovan slovenski učitelj. Učitelj pri Sv. Jakobu v Slov. gor. Friderik Zinauer, sedaj v vojaški službi kot oficijal, je bil odlikovan z zlatim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne kolajne.

Iz poštne službe. Poštna odpraviteljica Marija Smole v Loki pri Zidanem Mostu je imenovana za poštarico v Ivanjkoveih.

Ljubezen do rodne grude. Slovenski begunec iz Gorice, ki je sedaj v taborišču v Lipnici, nam piše: Ljubi rojaki, štajerski Slovenci! Ne morete si niti v duhu predstavljati, kako hudo, kako bridko je zapustiti svoj rojstni kraj, svojo domovino na tako okruten način, kakor smo to morali storiti mi gorški Slovenci. Oh, kako lepa, kako mila in ljubka je nam bila naša solnčna Gorica. Bila nam je pravcati raj. Tako lepih livad ne najdeš nikjer, tako prijetnega obnebja ni v celi Avstriji, kot ga ima naša slovenska Gorica. In naše ljubke hišice, naši rojstni domovi, v katerih nam je tekla zibelka! To nam je bilo nekako naše svetišče. In sedaj je vse jo uničeno, požgano, razdrto po gnusni roki laškega hinavca-izdajalca! In bežati smo morali... Rojaki! Le hvalite vsak dan Boga v vročih molitvah, da ste tako srečni, da vam ni treba zapustiti svojega doma na tako žalosten način, kot mi! Srečni ste, presrečni! Ljubite še bolj svojo lepo slovensko zemljo, svoj dragi dom. Ne zaničujte ga, ne izročajte ga tujcem! Naj vam povem zgodbe, ki se je zgodil v tukajšnjem taborišču. Čevljarjevo ženo Ivanko Basnigoj iz Solkana je padec Gorice in Solkana tako močno prijel, da se je revica ob tej vesti milo zjokala. Rekla je:

Ko mi je padel mož in mi je laska krogla ubila zadnje dete, nisem bila tako žalostna, kakor sedaj, ko je padla naša Gorica in je hinavski Lah ngonobil ta evel lepih naših slovenskih krajev. Dokler ne bode Gorica zopet naša, ne bom vesela... In zopet se je zjokala. Vse to priča o globoki ljubezni, ki jo gojijo Slovenci in Slovenke do svoje rodne grude.

Mrtvi se oglašajo. Iz ruskega vjetništva sta se oglasila Matej Čirič iz Zabnjaka pri Radgoni in Franc Spendija iz Salovec pri Središču, oba na lesopilnem zavodu Kudasowo, pošta Saratov.

Pomilosteni kaznjenci. Cesar je letos povodom 86. rojstnega dne psmilostil 175 kaznjencev; od teh pripade na mariborsko moško kaznilnico 18 in na žensko kaznilnico v Begunjah na Gorenjskem 7 kaznjencev.

Vojnim vjetnikom nobenih alkoholnih pijač. Izšla je nova ministrska naredba, ki določa, da se vojnim vjetnikom delavcem ne sme dajati nobenih alkoholnih pijač, kot vina, piva, žganja, sadjevca itd. Za tozadevne prestopke je določena denarna globa do 200 kron, oziroma kazen zapora do 14 dni.

Lah mi je kavo cukral. Piše se nam: Enkrat sem si na fronti kuhal kavo in to je menda polentar ovolhal. Začel je neprestano granate pošiljati na prostor, odkoder mu je kava dišala. Moji tovarisi so se odstranili, ali jaz sem kuhal naprej. V tem mi vrže nekaj malih kamnov v mojo kavo, misli mi jo je cukral. Jaz pa to s korajznim srcem vržem vun in kavo popijem. Potem pa zopet z velikim srcem pazim na polentarja, od koder bo prišel. Pa ni ga bilo. Prosim, spominjajte se nas vojakov v molitvi! Ignacij Mernik, doma v Lukanji

Jubilejne dopisnice. Povodom 86. rojstnega dne našega vladarja je izdala poštna uprava nove jubilejne dopisnice, ki se dobe pri vsakem poštnem uradu za 15 vinarjev 1 komač. Ker je namenjen izkupiček teh jubilejnih dopisnic v dobrodelne namene in sicer da se podpirajo vdove in sirote na bojišču padlih bojevnikov, se vabi občinstvo, da se v obilni meri poslužuje teh jubilejnih dopisnic.

S kroglo v srce zadet — ostal živ. V mesecu avgustu lanskega leta je bil na soški fronti zadet od krogle v srce italijanski vojak Jakob Dodol. Zdravnikom se ni posrečilo odstraniti krogle iz srca in vojak se je počel v svoj domači kraj, kjer je živel še precej zdrav, notri do meseca avgusta tega leta, torej skoro eno celo leto. Le vsled lastne nepredvidnosti si je nakopal bolezen, katere ga je spravila pod grudo. Vojakovo truplo so raztelesili ter našli v srce kroglo, ki se je v srce že skoro docela zarastla. Zdravniki so doznali, da bi bil vojak s kroglo v srce še lahko živel mnogo let.

Hitrejše plačilo za vojne datavte. Uradno se razglašajo: Po dosedanjih predpisih zakona o vojnih datavtah so morale iti vse zahteve za povračilo kake vojne datavte ali za odškodnino za škodo, ki je nastala v kakem slučaju iz zakona o vojnih datavtah in katere niso bile plačane ali pa se datavtelji ni zadovoljil s priznanim zneskom, na okrajno ali deželno komisijo in jih je šele nato rešila ministrska komisija. To počasno reševanje bo za mnogo slučajev najbrže odpravila ravnokar izišla cesarska naredba, oziroma naredba ministrstva za deželno brambo, ki pooblašča okrajno in deželno komisijo, da se v navdušnih slučajih do nekega najvišjega zneska dogovorijo s stranko o zahtevi, nakar odpade postopanje in se znesek izplača.

Občni zbor „Slovenskega čebelarkega društva“ v Ljubljani se je vršil na Veliki Šmaren ob 9. uri dopoldne pri vzornem čebelnjaku v Marijanišču v Ljubljani.

Za loyce. Cesarska namestnija nam naznanja, da je vojno ministrstvo dalo za izdelavo lovskega svinčenega zrnja 10 vagonov svinca na razpolago. Tovarnam se je naročilo, da morajo prodajati svinčeno zrnje preprodajalcem za ceno 185 K za 100 kg. V podrobni prodaji pa cena ne sme znašati več kot 2 K 5 v 1 kg.

Zasebne poštno pošiljate vojnikom na bojišče. Ker se množijo slučajji, da kljub tozadevnim opominom stranke še vedno prilagajo v zasebne poštno pošiljate vojnikom na bojišče gorljive predmete, kakor vžigalice, bencin, špirit itd., je trgovinsko ministrstvo določilo, da bodo osebe, ki bi prilagale označene predmete v poštno zavoj vojnikom na bojišče, kaznovane z denarno globo 50 K, vrhu tega bi se jim naznanilo kazenskemu sodišču. Torej pozor!

Darovi Dijaški kuhinji v Mariboru: Ga. Alojzija Kirbiš, posestnica v Mariboru, 10 K; dr. Karl Koderman, odvetnik v Mariboru, 10 K; Rudolf Kocič, župnik, Črešnjice, 10 K; gospa Alojzija Kirbiš, posestnica v Mariboru, 6 K; dr. Anton Medved in Metod Verstovšek 30 K; Alojzij Cilenšek, župnik v Poličanah, 10 K; Amon Leopold, bogoslovec na Pilštanju, nabral na primiciji č. g. Franca Javornika, 50 K; Jernej Černko, učitelj pri Sv. Marjeti na P., 30 K; gospa Marija Gerkman v Nezbišah 4 K; Janez Gerkman v Nezbišah 20 K; M. Strakl, župnik pri Sv. Petru pri Mariboru, mesto vencev † gg. Hribovšku in Markošku, 20 K; Jožef Cerjak, župnik v p. Rajhenburg, 10 K. Srčna hvala!

Zadušila se v gorečem hlevu. „Novine“ poročajo: V Murskih Črneh se je vžgala in zgorela parma in hlev s snopjem in sicer od iskre, ki je zletela iz peči mlatilnega stroja. Gospodar Ivan Spolar in njegov oče sta šla v hlev, da bi spustila konja na prosto. Vlekel pa je tako hud veter, da ju je dim v hlevu zadušil. Poginila sta tudi 2 konja in 3 govedi.

Gospodarske novice.

Prošnja do c. kr. namestnika v Gradcu. (Koliko fižola se sme vporabiti na deželi?) Štajerska cesarska namestnija je določila, da se bo stajerska dežela od letošnjega pridelka uporabiti za dom za seme 10% pridelanega fižola, za prehrano pa za vsako osebo 12 kg na leto. Ostali pridelek se mora oddati vojno-žitno-prometnemu zavodu. Ako si torej pridelal 250 kg fižola in je pri hiši 9 oseb, si smeš pridržati za hrano družine 108 kg in za seme 25 kg, torej skupno 133 kg. Oddati bi torej moral 117 kg fižola. Kmečki in delavski človek na deželi bi smel odslej na leto uporabiti za lastno prehrano samo 12 kg fižola. Kot prijatelji kmečkega in delavskega prebivalstva moramo priznati, da je množina fižola, ki jo je določila štajerska namestnija za osebo na deželi, daleč premajhna. Fižol je za našega kmeta glavna hrana — meso. Fižol vsebuje izmed živil, ki jih pridelamo, skoraj največ redilnih snovi (26% beljakovine), Meščanom, ki se hranijo z mesom, kakor kmet s fižolom, se je zavzivanje mesa prepovedalo samo le dvakrat na teden. Ako pa ostane v veljavi namestniška odredba, da bo smela oseba, ki prideluje fižol, torej kmet, viničar, najemnik, zavžiti na leto samo 12 kg fižola, se lahko reče, da se bo smel odslej fižol na deželi uživati samo enkrat na mesec. Pomislimo, kaj pa je 1 kg fižola za obed ali večerjo delavcu, ki je rigolal v vinogradu ali opravljal kako drugo težko delo. Upamo, da se bo dalo doseči, da se bo tudi ta odredba cesarske namestnije dala spremeniti v prilog našemu ljudstvu na deželi. Rači tega se naj posamezniki, okrajni zastopi, občine in kmečke organizacije obračajo s posebnimi vlogami do gosposke cesarskega namestnika grofa Claryja, naj blagovoli odredbo o uporabi fižola tako spremeniti, da bo smel pridelovalec uživati večje množine fižola.

Nakupovanje krompirja v mariborskem okraju. Kakor znano, je mariborsko glavarstvo odredilo, da se odvisni krompir v ozemlju mariborskega glavarstva sme prodati samo okrajnemu glavarstvu, oziroma od glavarstva nastavljenim nakupovalcem in osebam v okraju, ki same rabijo krompir za prehrano družine ali krmo živine. Prodaja je popolnoma prostovoljna. Nihče ne more lastnika krompirja siliti, da bi mu moral prodati kaj krompirja. Okrajno glavarstvo je za Dravsko polje nastavilo dva nakupovalca, ki imata pravico nakupovati prostovoljno na prodaj ponujeni krompir. Ta dva nakupovalca sta: železniški uradnik in trgovec Čelan na Pragerskem, in trgovec Jeglič v Račju. Prvi sme kupovati krompir v Spodnji in Gornji Polskavi, Črešnjevcu in sosednih občinah, Jeglič pa v Račah, Slivnici in bližnjih občinah. Vojaštvo samo ne sme nakupovati krompirja pri pridelovalcih, ampak dobi potrebno množino krompirja od okrajnega glavarstva.

Nove najvišje cene za krompir. Izšla je nova ministrska naredba, ki določa nove najvišje cene za krompir in sicer znaša cena za krompir od 1. do 15. septembra 1916 12 K, od 16. septembra 1916 do 28. februarja 1917 9 K in od 1. marca 1918 11 K. Te cene veljajo za prebrani krompir, ki je zdrav in v velikosti kurjih jajc. Za neprebrani krompir so pa za isto dobo določene sledeče najvišje cene: 10 K, 9 K 50 v in 9 K. Te najvišje cene veljajo za meterski stot pri prodaji na debelo. Najvišje cene za krompir pri prodaji na drobno bo pa v kratkem določila deželna politična oblast.

Mak zasežen. Izšla je nova ministrska naredba, ki določa, da so vse zaloge maka zasežene, tudi je vsi letošnji pridelek maka zasežen v prid države. Izvzeta od te določbe je samo tista množina maka, ki jo ima kmet in ki ne znaša več kakor 5 kilogramov. Vsi lastniki in pridelovalci maka bodo morali prodati svoje zaloge maka najkasneje do 8. decembra 1916 avstrijski osrednjici za olje in mast na Dunaju, katera bo kupovala mak meterski stot za 150 kron. Kdor bi do 8. decembra ne ponudil omenjeni osrednjici svojih zalog maka, bi se mu ga s silo odvzelo in bi se mu vsled prisilne prodaje odtegnilo 10 odstotkov. Na tozadevne prestopke je določena denarna kazen do 5000 K, oziroma kazen zapora do 6 mesecev.

Nova določila glede zmlatja žita. Štajersko cesarsko namestništvo je izdalo novo naredbo, ki določa novo ureditev glede zmlatja žita. Dosedaj so bili mlinci razdeljeni v tri vrste in sicer v mlince, s katerimi je sklenil vojno-žitno-prometni zavod pogodbo, takozvani pogodbeni mlinci, nadalje okrajni mlinci in mlinci, kateri so proti odškodnini v denarju mlieli kmečko žito. Odzdaj naprej pa bodo pritegnjeni okrajni mlinci med pogodbene mlince in bosta samo dve vrsti mlinov. Glede zmlatve kmečkega žita veljajo v obče sledeča določila: Mlinarjem je prepovedano jemati kot odškodnino za zmlatve takozvano merico, ampak se jih mora odškodovati za trud z denarjem. Za zmlatve 100 kg pšenice, koruze in ječmena je določen

znesek 3 K in za zmlatve rži K 2.70. Za zmlatve žita na debelo (Srotanje) je pa določen za vse vrste žita znesek K 1.30 za meterski stot. Za razprašitev sme mlinar odtegniti 4%, pri koruzi pa od 1. decembra t. l. do 31. marca 1917 6%. Kmet, ki želi, da se mu za domačo rabo zmelje žito, mora to naznaniti županu. Župan vpiše to v nalašč za to prirejeno tiskovino, v katero se vpiše kmetovo ime in bivališče, stevilo oseb, katere mora preživljati, vrsto in množino žita, katerega je pripeljal na mlin, nadalje mora navesti množino moke, katero ima doma v zalogi. Ta naredba tudi pooblašča okrajne politične oblasti, da smejo določiti mlin, h kateremu bodo smeli voziti kmetje svoje žito iz tega ali onega okolja. Tudi mlinarji bodo poostrejena določila. Podrobnejše podatke o tej novi naredbi bo prinesla prihodnja številka lista „Straže.“

Bernja ali zbirca. Bernja za č. gg. župnike ali kaplane je letos ravnotako dovoljena kakor lani. V tem oziru se od strani oblasti ni nič novega ukrepilo ali določilo. Po končani bernji se mora nabrana množina žita naznaniti pristojnemu žitnemu komisijonarju.

Kako je z zrnjem? Iz Murskega polja se nam piše, da je letošnje zrnje mnogo slabše kot lansko. Namlati se ga polovico manj kot druga leta. Zrnje je drobno in pudlo. Posebno slaba sta rž in ječmen, a pšenica je precej boljša. Koruza se vsled suše suši, fižola bo skrajno malo, ker cvetje sproti odpada. Ajda ne more od tal, prosa je boljše.

Bakrena galica. V zadnji številki „Slovenskega Gospodarja“ smo med „Malimi oznanili“ objavili ponudbo glede bakrene galice. Na ta oglas je došlo večje število ponudb. Omenjamo, da omenjene bakrene galice ni več dobiti.

Smola in kolofonij. Vlada je določila najvišje cene za smolo in izdelke iz smole. Za fin kolofonij je določena zvišana cena 200 K za 100 kg, za kolofonij iz smrekove smole 310 K za 100 kg.

Nekaj o stanju vinogradov v ormoško-ljutomerskih gorah. Če primerjamo sedanje stanje vinogradov s stanjem, v kakršnem so bili vinogradi lanske leto v tem času, tedaj moramo z zadovoljstvom naglašati, da smo letos v tem oziru v obče na boljšem. Izvzeti so seveda vinogradi, ki jih je lani obiskala toča. Ta je ponekod trte tako močno zdelala, da se bodo na njih sledovi „ledenega bica“ še prihodnje leto poznali. Tudi perocič, katerega nevspehe pripisujejo strokovnjaki „po pokliču“ dejstvu, da smo rabili za mešanico premajhno množino te-fe snovi (devati bi baje morali najmanj 9 kg na polovnjak) je vzrok, da ponekod les jeseni ni dočela dozoreti in se radi tega spomladi ni mogla tako razati, kakor v rednih razmerah. Bodisi temu tako ali drugače: letos — vsaj sedaj ko to pišem — nudi pogled na valovite naše vinske griče vse drugačno sliko, kakor lani v tej dobi. Proti peronospori ali rjavemu smodu smo se branili skoraj izključno z bakreno galico, in najsi je tudi nismo dobili v zaželjeni množini, vendar se upam trditi, da nam je 1 kg te preizkušene snovi v zvezi z galunom koristil več kakor lani 3 kg zloglasnega perociča. Glede bakrene „PASTE-BOSNE“ snovi, ki so jo tudi nekateri vinogradniki poleg modre galice za drugo, oziroma tretje skropiljenje rabili, je treba omeniti, da je brez dodatka a-pna tuintam listje in grozdje ožgala; to velja zlasti za trte z gladkimi listi, recimo silvanec, plemenka i. t. d. Da peronospora letos ne nastopa tako močno, vzrok temu je tudi sedanje suho vreme. Pač pa je sedanja vročina močno pospešila razvoj pepelavosti ali grozdne plesni (Oidium tuckeri). Ker ni bilo o pravem času potrebne množine žvepla na razpolago, razpasla se je ta zajedavka po grozdih nastavljenih tako močno, zlasti v vinogradih s krepko rastjo trt, da je do malega vse grozdje uničila. Hvala Bogu, da velja to le za nekatere vinograde in lege. Vinogradniki sicer uporabljajo sedaj razna protisredstva: žveplo (žal, da ga ni dobiti niti za najdražji denar), apno, pepel, sodo itd., a brez vidnega uspeha. Cena vinu je zdajno poskočila in prav je tako, zakaj ako je vse drago, naj ima tudi vinski pridelek primerno ceno, da bode moči tako našemu vinogradniku plačevati visoke cene za obdelovanje in za razna sredstva, s katerimi se brani od leta do leta se množim trnim boleznim. — Sadna letina bode slaba, tuintam visi kako jabolko, a dozorelo ne bode; usoda dozorelega sadu ga dobiti pred časom. Da, dobre sadne letine so velik pripomoček, da ljudstvo ne strada — A. Kosi.

Na cesarjev rojstni dan vživanje mesa dovoljeno. Štajersko cesarsko namestništvo je določilo, da je dovoljeno vživati meso na petek, dne 18. avgusta, kot rojstnega dne našega vladarja, pač pa se določa, da je zato vživanje mesa v četrtek, dne 17. t. m. prepovedano.

Razne novice.

Deklo in tri krave povozil je vlak pri Sv. Lovrencu pri Knittelfeldu na Gorjem Štajerskem. Dekla je gnala krave na pašo; železniški čuvaj je prezl zapreti ograjo, vsled česar se je zgodila strašna nesreča.

Mrtve in živ obnem. V sedanji vojni se je že večkrat primerilo, da so bili v uradnem izkazu padlih navedeni možje, ki so se potem oglasili in izpričali, da so še živi. Posebno zanimiv slučaj take vrste se je primeril leta 1870 v francosko-nemški vojni.

Neki polir Ferdinand Döring je bil pri Metz u težko ranjen. Sanitetni vojaki so ga našli brez zavestnega, in misleč, da je mrtev, so mu odvzeli marko, po kateri se vojak spozna. Pozneje se je seveda izkazalo, da je Döring še živ, toda marka je bila že dana naprej, uradni izkaz je pričel, da je Döring mrtev, in Döringovi ženi je bil dostavljen mrtvaški list za njenega moža. Med tem je bil na dotičnem bojišču padlim vojakom postavljen kamenit spomenik, na katerem so bila izklesana njih imena in seveda tudi Döringovo ime. Döring pa je ozdravel in se je še dolgo let veselil, da ima sicer uradno potrjeno, da je mrtev in da je tudi na spomeniku ovekovečen kakor mrtev, a je vendar živ in zdrav.

Nova mera. Ob času, ko se je nova mera pri nas uvajala, bil je neki godec obsojen v zapor radi pretepanja. Prej pa ko gre v luknjo, vpraša sodnika ves prestrašen: Gospod sodnik, ali bom po novi meri sedel?!

Judovsko geslo. Povemo naj vam majhno, a zanimivo zgodbo iz judovskih pravljic! — Neki zelo ubog, pošten jud je popolnoma zapuščen hodil v prijetnem večernem mraku po cestah. Brigal ga ni šum ljudi in šepet dreves ob cesti, ker je bil silno lačen, tako lačen, da bi skoro umrl. Sreča ga tujec, ki je nesel cajno. Tujec je prosil juda, ali ne bi hotel neštice cajne, za kar dobi napitnico. Jud sprejme ponudbo in vzame cajno na roko. Ko gre nekaj časa, se ozre okrog, tujca ni bilo nikjer. Jud jo maha domov in ko odpre cajno, najde v njej same rumene cekine. Seveda so močno začudi, a kmalu mu pade na misel, da je bil tujec sam sv. Elija, ki ga je z velikim darom rešil za vedno iz stiske. — Ta pripovedka se začneja z besedami „Moes zur Jeusni“, t. j.: denar zaklad moje moči. Te besede ljudje pogosto izrekajo, najrajši ponavljajo in pojo med svojimi molitvami. A tudi onim judom, ki nimajo nobene vere, služijo te besede za geslo. Stari Rothschild je rekel: „Kdor koli mi vzame denar, mi vzame čast.“ Tako mislijo vsi. Denar delajo s posestvi, z zemljo, ki jo kupujejo in izžemajo, z znanostjo, ki jo po svoje izrabljajo, in profitorske misli, denar delajo z gledališčem, s politiko, kjer nastopajo kot voditelji socialne demokracije, denar delajo na borzi. Denar in zopet denar, vse drugo jim je bedarija, za denar store vse; so svojo dušo prodali vragu zanj, če bi jim kaj dal zanj. „Denar zaklad moje moči!“ — kako lepo geslo! Mi ga čutimo ob času sedanje draginje izvanredno močno.

„Ceden“ jud. V železniškem vozu se je neki dijak razgovarjal z judom, ki pa je nosil dolgo brado. Opazivši v judovi bradi kuhan fižol, pravi dijak: „Oprostite, gospod, jaz pa lahko uganem, kaj ste vi danes imeli pri obedu.“ — Jud se nasmehne, in pravi: „Nemogoče, gospod.“ — Djak: „Niste li jedli fižola?“ — Jud: „O, motite se, dragi prijatelj, fižola nisem jedel že tri dni.“

Tat v večnosti. Ko so nekega nepoboljšljivega tatu prignali do vislice, vprašali so ga, kaj misli on o večnosti. — „Nič kaj drugega“, odgovori tat, „ker ljudje nič ne jemljejo s seboj v večnost, zato ne bom imel kaj krasti.“

Dosledni lenuhi. V neki vasi so živele trije lenuhi. Cela vas se je zgražala nad temi nepridipravi. Ker niti opomini, niti psovke niso mogle spreobrniti zanikarne trojice, so jim vaščani zažgali bajto, češ, bomo videli, se bodo li zguncali ali ne. Lenuhi so o genj opazili in med njimi se je razvil ta-le pogovor: Prvi: Vstati bo treba, vstati, hiša gori. — Drugi: Ej, nas bodo že ljudje rešili, če jim je kaj za nas! — Tretji: Da se vama le ljubi to-le govoriti!

Dopisi.

Maribor. Stavbenik in hišni posestnik Josip Nekrep je hudo ponesrečil. Njegov lastni konj ga je tako nesrečno udaril in padel nanj, da mu je popolnoma strl nogo. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Maribor. Mestni magistrat prodaja krompir na Rotovškem trgu št. 9 in sicer 1 kg po 18 v.

Št. Ilj v Slov. gor. Vabimo k prireditvi Kmetijskega bralnega društva pri Št. Ilju v Slov. gor. v proslavo rojstnega dne Njegovega Veličanstva, ki se vrši v „Slov. Domu“ v nedeljo, dne 20. avgusta 1916 popoldne ob pol 5. uri. Vspored: 1. Igra: Dekla božja, 4 dejanja. Deklam.: Slovenija svojemu cesarju. 2. Igra: Čašica kave. Ne zveni mi, mešan zbor. Vstopnina navadna. Predlačila se hvaležno sprejmejo, ker gre čisti dobiček vojnim pohablencem v prid. Pridite!

Št. Ilj v Slov. gor. V sredo, dne 9. avgusta je po daljši bolezni (sušici) umrla 26letna mladenka M. Ferka, hčerka posestnika in občinskega odbornika F. Ferka v Čeršaku. Pogreb se je vršil v petek, dne 11. avgusta. Rajna je bila vrlo, poštno dekle, članica Marijine družbe. Pokoj njeni duši! — Brat pokojne, kadež Jožef Ferka, je nedavno prišel v rusko vojno vjetništvo.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Iz ruskega vjetništva se je oglasil Janez Jaušovec, mladenič v Zagajskem Vrhu. Zadnjokrat je pisal iz Galicije dne 13. maja 1915. Od tega časa ni bilo več glasu o njem. Domači so že močno žalovali za njim, prištevajući so ga med padle. Vso poizvedovanje o njem je bilo zaman. Pred nekaterimi dnevi pa so dobili kartico od

njega, pisano dne 14. maja 1916. Pisal je, da je še zdrav in da je že večkrat pisal domov, pa odgovora ni dobil nobenega. Tudi njegov oče je pod vojaško suktnjo.

Sv. Bolfank v Slov. gor. Družina Habjaničeva v Trnovski vasi je dobila v enem tednu dve poročili: prvo žalostno, drugo veselo. Prvo poročilo je bilo, da je padel njih mlajši sin Ivan Habjanček na južnotirolskem bojišču. Zadet je bil od sovražne granate dne 12. julija. Drugo poročilo je bilo veselo. Od starejšega sina Franca so dobili dopisnico z ruskega vjetništva. Od začetka vojske ni bilo nobenega glasu o njem. Vse ga je prištevajo že k mrtvim. A dne 28. julija dobijo domači pismo, v katerem piše: Sedaj nisem več v Sibiriji, sedaj sem v Rusiji. Pri kmetu delam kakor doma. Pismo je romalo od 28. maja do 28. julija 1916.

Ljutomer. Povodom 87. rojstnega dneva Njih Veličanstva bo v Ljutomeru več slovesnosti. Za širše kroge bo zanimiva zlasti slavnost v nedeljo 26. avgusta, oziroma ob slabem vremenu dne 27. avgusta. Tamkajšnje vojaštvo bo predložilo moderno bitko, vojni napad na vojaške utrdbe. Začetek vojne predstave je ob 4. popoldne; pred njo od 3.—4. ure je ogled utrdb, strelnih jarkov, bojnih ovir in modernih vojnih sredstev. Med ogledom ter ljudsko veselico po predstavi koncertira vojaška godba. Kdor se hoče peljati na približno 10 minut iz trga oddaljeni predstavniki prostor za pokopališčem, mu je od 2. popoldne naprej na ponudbo vozna prilika na glavnem trgu v Ljutomeru, za večerni povratek pa na slavnostnem prostoru. Za vdeležence, vračajoče se do Radgone, je poskrbljen poseben vlak, ki odhaja iz Ljutomera zvečer ob 9. uri. Vstopnina na predstavniki prostor znaša 50 vin. za odraslo osebo, za otroke 20 vin. Ker je čisti dobiček namenjen skladu vdov in sirot štaj. padlih vojakov, se preplačala hvaležno sprejemajo.

Ljutomer. Umrl je tukaj dne 12. avgusta po dolgi mučni boleznii veletrežec in veleposestnik g. Fran Seršen. Slava vrlému narodnemu možu!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Pogosto so se v zadnjem času oglašali naši zvonovi. A niso oeli zadnjih pozdravov trudnim starčkom, ki so končali težavno zemeljsko potovanje po dolgih letih ter legli k pokoju, ampak naznanjali so smrt krepkih mož, čvrstih mladeničev, ki so dali svoje življenje za domovino. Dne 15. aprila 1916 je umrl kot junak slovenski mladenič Janez Tumpelj, najmlajši izmed treh bratov vojakov. Bil je vrl mladenič, kot vojak neustrašen in pogumen, ki se ni bal nobene nevarnosti. Pohvalil ga je vsak, kdor ga je poznal. V vojni službi se je prstovoljno javil za najtežja, najnevarnejša podjetja, za to je bil tudi v visjem povelju pohvaljen zaradi neustrašenosti. Staršem je pisal: Nič se ne bojim, naj pride, kar hoče. Ko je bil zadnjič na dopustu, ki mu je bil izredno podeljen, ker se je prstovoljno oglašil za zelo nevarno poizvedovalno pot, se je poslavljaj od vseh znancev kakor bi slutil, da ga ne bomo več videli. Pokopan je na Doberdolu. — Dne 6. julija je umrl na Doberdolu zadobljenih ranah 19letni Janez Strmšek pionir. Bil je dober sin svojim staršem, ljubil je svoj dom, domačo hišo in delo. — Dne 14. julija je padel pri kraju Ghertele in je bil ondi pokopan 32letni mož Martin Mohorko, kmet v Apačah ter zapustil ženo in 3 majhne otroke. Obetal je biti vrl gospodar in zaveden mož, zdaj so te nade uničene. Z njegovo ženo žalujejo tudi mnogoštevilni znanci in prijatelji za blagim Martinom. Kmalu za to žalostno novico je prišla že zopet druga, da je sovražna granata končala življenje Janeza Kodermana, posestniku in gostilničarju v Apačah. Bil je pokopan na Laškem pri Bilunecapre. Bil je občinski svetovalec, ud krajnega šolskega sveta ter nadzorstva tukajšnje Ljudske hranilnice in posojilnice. Smrt nemila ni pustila, da bi spali med svojimi prijatelji v domači zemlji, toda nepozabni nam ostanete, dragi junaki, Bog pa bodi Vaš plačnik tam v večni domovini, kjer se zopet vidimo!

Galicija. V tukajšnje župnišče so skušali v noči od 30. do 31. julija vlomiti neki zlikovci; eden se je zvečer priplazil v lopo in se hotel skriti, a so ga zasačili, na kar jo je »junško« odkuril; a še dvakrat je poskusil v družbi drugega tovariša vdreti v hišo, a so ju vselej prepodili. Pozneje se je zvedelo, da sta bila to dva slaboglasna fanta iz bližine, eden vojak, ki je prišel na dopust, drugi čaka na vojaško suktnjo; mogoče tudi na ričet! — Drugod imajo po noči domače patrolje; tudi v Veliki Pirešici bi bile potrebne!

Dobrna. V nedeljo, dne 20. t. m., popoldne po večernicah, se vrši v hotelu „Union“ občni zbor naše Posojilnice, pri katerem se bo vršilo predavanje: „Naloge kmetijskega stanu v vojski in po vojski.“ Gospodarji in gospodinjje, kakor tudi mladina se naj udeležijo v obilnem številu tega gospodarskega zborovanja, v katerem se bo o mnogih važnih vprašanjih razpravljalo. Mnogi ljudje, ki so izražali bojazen radi naše Posojilnice, ker je bila lastnica hotela in se drugih podjetij, naznanjamo v pomirjenje, da je Posojilnica vse prodala in da se nikomur ni treba ničesar bati. Natančneje poročilo se bo slišalo na občnem zboru, zato pridite vsi, ki se za naše organizacije zanimate!

Celje. Gospa Jerica Rupnik, soproga c. kr. finančnega preglednika, sedaj stanujoča v Št. Pavlu pri Preboldu, je darovala za ranjene in bolne vojaške, društveni nadomestni bolnišnici Rdečega križa v Celju čez 50 knjig zabavne in poučne vsebine.

Savinjska dolina. Velika stiska vlada povsod: vojaška oblast nam jemlje živino, sedaj pride žito na vrsto; strašna suša nam je uničila otavo polnoma, koruze bo malo, fižola, repe, ajde nič, sadje odpada vsled strašne suše! Ljudje se plašno povprašujejo: kaj bomo jedli? — Naj se vendar vsi občinski zastopi obrnejo na glavarstvo in poročajo o škodi zlasti gledé suše, da bodo oblasti pri rekviziciji živil tudi upoštevali našo vedno narasčajočo bedo.

Svetina. Dne 9. t. m. je umrl tukaj Andrej Klinar, 83 let star, dolgoletni cerkovnik, krščansk in obcespoštovan mož. Na bojišču sta v zadnjem času padla Andrej Ratej p. d. Hudomavc, kmet na Svetini in mladenič Janez Klepej iz Kanjuc.

Na Sv. Uršulo nad Slovenjgradcem poroma zopet znani romar iz Vranske na god Sv. Jerneja, dne 24. avgusta 1916, tako da bo maševal 23. avgusta 1916 ob najstih pri Materi božji na Homcu; ob dveh vodil sv. križev pot na Grad; ob starih služil večernice pri Sv. Roku na Selah; zvečer peljal romarje slovesno v cerkev Sv. Uršule, kjer bodo večernice; na Jernejevo pa ob 6. običajno sv. opravilo na patriotične namene; seveda, ako se mu bo zopet pridružilo kaj romarjev. — Nameste na Sv. Višarje — pa na Sv. Uršulo!

Zadnja poročila, došla v četrtek, 17. avgusta.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 16. avgusta.

Uradno se razglša:

Rusko bojišče.

Armada fronta generala kavalarije nadvoivode Karola: Na prostoru pri Capul so razširile zavezniške čete svoje vspehe s tem, da so z naskokom zavzele višine Stara Vipezyna. Boji na tem ozemlju so skrajno srditi.

Pri Horozanki zahodno od Monasterziske so avstro-ogrské čete vnovič hude ruske napade odbile. Na enem mestu, na katerem se je sovražniku posrečilo vdreti v naše jarke, je bil s protisunkom vržen.

Armada fronta generala-feldmaršala pl. Hindenburga: Oddelki poljske legije so južno od Hulevič ob reki Stohod vspešno prodirali. — Drugače nobenih posebnih dogodkov.

Italijansko bojišče.

Na Goriškem je sovražnik ponovil svoje hude napade na naše višinske postojanke vzhodno od črte Solkan — Vertobja in pri Opatjem selu. Skoraj povsod je bilo možno že v ognju odbiti naval. Na nekaterih posameznih mestih, kjer se je Italijanom posrečilo vdreti v naše najsprednejše jarke, so bili kmalu s protinapad zopet vrženi nazaj. Tako so zopet ostale vse postojanke trdno v rokah naših čet, ki so prizadiale sovražniku zelo težke izgube ter mu odvzele 480 vjetnikov, med njimi enega podpolkovnika in sedem drugih častnikov, šest strojnih pušk in dva metača min. Poljski lovski bataljon št. 2 ter oddelki pešpolkov št. 24 in 48 so si zaslužili v teh bojih posebno pohvalo.

Pri Zargori se je izjalovil sunek nekaterih stotnij od ovirah naše postojanke.

Na frontih v Dolomitih je posadka naše Rufredde-postojanke v ročnem boju odbila napad.

Protí ozemlju Monte Zebio in Monte Interotto so po živahnem artilerijskem ognju in ognju metačev min prodirali manjši sovražni oddelki, ki so pa bili lahko odbiti.

Balkansko bojišče.

Nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Boji v zraku.

Po noči od 14. na 15. t. m. so naši zrakoplovi z uspehom napadli Valono Dne 14. t. m. dopoldne je 7. večinoma francoskih letal napadlo Trst. Poročnik Banfield je zopet sestrelil eno sovražno letalo, kafe-ro je pri Miramaru padlo v morje. Zrakoplovi so mrtvi. Sovražne bombe so v mestu napravile le malenkostno škodo.

Mornariško poveljstvo.

Majors Hueber o izgubi Gorice.

V listu „Pester Lloyd“ piše vojaški kritik major Hueber o izgubi Gorice: Odkritosrčnost nam vleva priznati, da je neprijetna misel priznati Italijanom kak vspeh. Če že to mora biti, rajši vsakemu drugemu poštemu sovražniku, a nasproti temu nezvestemu zavezniku je to težko. Pamet mora sicer soditi, da je čudež, ker se ni zgodil ta dogodek že — pred enim letom. Opozarjati se mora na to, da so bili tamošnji kraji že dolgo časa izpostavljeni najstrašnejšim napadom. Za Italijo je to edin viden vspeh enoletne vojske njih velike vojne sile nasproti drobni naših bojnih sil.

Italijani zasedli Opatje selo.

Italijansko uradno poročilo z dne 12. avgusta pravi, da so laške čete zasedle kraško vas Opatje srlo (vzhodno od Doberdola) ter so prekorčile sotesko Dol.

Dve italijanski ladji se potopili.

Iz Turina se poroča, da je v pristanišču v Tarentu zletela v zrak velika italijanska vojna ladja „Leonardo da Vinci.“ Vzrok je neznan. Potopljena ladja je bila ena največjih italijanskih vojnih ladij. Po poročilih iz Lugana se je v prvih dneh meseca avgusta potopila velika italijanska vojna ladja „Dandolo.“ Potopljena ladja je bila ena najboljših in najnovejših italijanskih vojnih ladij. S prvo se je potopilo tudi okrog 300 mož.

Velika bitka v Galiciji.

Vojni poročevalci brzovjavljajo, da se je v Galiciji razvila nova velika bitka. Zračna daljavska bojna črta, na kateri divja ta borba, znaša 120 km.

Bitka za Dojran.

List „Times“ poroča, da so angleške čete zasedle severno od Soluna železniški kolodvor Dojran. Bojev za Dojran se udeležuje tudi srbski prestolonaslednik. — General Sarrall čaka na odločitev Rumunije.

Listnica uredništva.

F. H. Eggenberg: Tako vest bi nam oblast zaplenila. Pišite raje kaj drugega. — Ljutomer: Če na prošnjo ne dobite odgovora, morate povprašati, zakaj vam ne odgovorijo. — Smarje: Zakaj se ne podpisate?

„Solzna Avstrija.“

Kdor mi pošlje v kuvertu za 1 krono in 20 vinarjev novih neporabljenih poštnih znamk in svoj natančen, naslov, pošljem mu takoj knjigo pod naslovom: „Solzna Avstrija“ v spomin prelivanja krvi in svetovne vojske. Knjiga obsega 25 krasnih bojnih pesmi; a cesarjevo in mojo sliko. Mislim, da ne bo izostalo mnogo slovenskih hiš, katere bi si ne preskrbele tega krasnega spomina. Opominim pa vse, naročnike, da se na brezplačna naročila ne morem ozirati. Naročnje se pri izdajatelju Mat. Belec pri Sv. Bolfanku v Slov. gor. pri Ptaju, Stajersko. 451

Prav dobro ohranjena hiša, nadstropna, s posestvom, v sredi trga na Spod. Štaj., pripravna za gosp. župnika v pokoju ali za trgovec, tudi za gostilno, se zaradi smrti takoj proda. Vpraša se naj na uredništvo Slov. Gospodarja pod „Hiša št. 523.“

Mimn iščem v najem na dobri vodi na tri pare kamnov. Naslov pod „Mlinar št. 521“ na upravništvo Slov. Gospodarja.

Prasce, večje tri mesece stare in majhne 4 tedne stare proda M. Hrašovec v Grabonou št. 13 p. Sv. Jurij ob Ščavnici. 529

Pridna viničarska družina s 3—4 delavskimi močili se išče za vinarje v Leitersbergu pri Mariboru. Vpraša se pri g. Kaničiču, trgovca z železnino, ogel Gosposke ulice in Glavnega trga. (Maribor). 528

! KAVA!

50% cenejša:

Ameriška gospodarska kava, visokoaromatična, izdatna in varna, 5 kg za poskušanje v vrečici, s potrebnim sladkorjem vred samo 26 K po poštnem povzetju pošilja A. Sapira, razpošiljalnica kave Galanta 496, (Ogrsko). 520

Odda se v najem ali pa tudi proda lepo okroženo posestvo v Partinju, pol ure peš-poti od Sv. Marjete ob Pesnici. Isto obsega 18 oralov travnika in njive z letošnjim pridelkom jabolk, sliv, kostanja, orehov in otave. Na posestvu nahaja se velik gosposki hram, hlevi za 8 do 10 glav goveje živine, 8 do 10 svinj in dve mali poslopji. Pojasnila daje knjigovodja Okrajne hranilnice pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. 522

Ne prezrite današnjega oglasa „Srečkovnega zastopstva“!

njega, pisano dne 14. maja 1916. Pisal je, da je še zdrav in da je že večkrat pisal domov, pa odgovora ni dobil nobenega. Tudi njegov oče je pod vojaško suktnjo.

Sv. Bolfank v Slov. gor. Družina Habjaničeva v Trnovski vasi je dobila v enem tednu dve poročili: prvo žalostno, drugo veselo. Prvo poročilo je bilo, da je padel njih mlajši sin Ivan Habjanček na južnotirolskem bojišču. Zadet je bil od sovražne granate dne 12. julija. Drugo poročilo je bilo veselo. Od starejšega sina Franca so dobili dopisnico z ruskega vjetništva. Od začetka vojske ni bilo nobenega glasu o njem. Vse ga je prištevajo že k mrtvim. A dne 28. julija dobijo domači pismo, v katerem piše: Sedaj nisem več v Sibiriji, sedaj sem v Rusiji. Pri kmetu delam kakor doma. Pismo je romalo od 28. maja do 28. julija 1916.

Ljutomer. Povodom 87. rojstnega dneva Njih Veličanstva bo v Ljutomeru več slovesnosti. Za širše kroge bo zanimiva zlasti slavnost v nedeljo 26. avgusta, oziroma ob slabem vremenu dne 27. avgusta. Tamkajšnje vojaštvo bo predložilo moderno bitko, vojni napad na vojaške utrdbe. Začetek vojne predstave je ob 4. popoldne; pred njo od 3.—4. ure je ogled utrdb, strelnih jarkov, bojnih ovir in modernih vojnih sredstev. Med ogledom ter ljudsko veselico po predstavi koncertira vojaška godba. Kdor se hoče peljati na približno 10 minut iz trga oddaljeni predstavniki prostor za pokopališčem, mu je od 2. popoldne naprej na ponudbo vozna prilika na glavnem trgu v Ljutomeru, za večerni povratek pa na slavnostnem prostoru. Za vdeležence, vračajoče se do Radgone, je poskrbljen poseben vlak, ki odhaja iz Ljutomera zvečer ob 9. uri. Vstopnina na predstavniki prostor znaša 50 vin. za odraslo osebo, za otroke 20 vin. Ker je čisti dobiček namenjen skladu vdov in sirot štaj. padlih vojakov, se preplačala hvaležno sprejemajo.

Ljutomer. Umrl je tukaj dne 12. avgusta po dolgi mučni boleznii veletrežec in veleposestnik g. Fran Seršen. Slava vrlému narodnemu možu!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Pogosto so se v zadnjem času oglašali naši zvonovi. A niso oeli zadnjih pozdravov trudnim starčkom, ki so končali težavno zemeljsko potovanje po dolgih letih ter legli k pokoju, ampak naznanjali so smrt krepkih mož, čvrstih mladeničev, ki so dali svoje življenje za domovino. Dne 15. aprila 1916 je umrl kot junak slovenski mladenič Janez Tumpelj, najmlajši izmed treh bratov vojakov. Bil je vrl mladenič, kot vojak neustrašen in pogumen, ki se ni bal nobene nevarnosti. Pohvalil ga je vsak, kdor ga je poznal. V vojni službi se je prstovoljno javil za najtežja, najnevarnejša podjetja, za to je bil tudi v visjem povelju pohvaljen zaradi neustrašenosti. Staršem je pisal: Nič se ne bojim, naj pride, kar hoče. Ko je bil zadnjič na dopustu, ki mu je bil izredno podeljen, ker se je prstovoljno oglašil za zelo nevarno poizvedovalno pot, se je poslavljaj od vseh znancev kakor bi slutil, da ga ne bomo več videli. Pokopan je na Doberdolu. — Dne 6. julija je umrl na Doberdolu zadobljenih ranah 19letni Janez Strmšek pionir. Bil je dober sin svojim staršem, ljubil je svoj dom, domačo hišo in delo. — Dne 14. julija je padel pri kraju Ghertele in je bil ondi pokopan 32letni mož Martin Mohorko, kmet v Apačah ter zapustil ženo in 3 majhne otroke. Obetal je biti vrl gospodar in zaveden mož, zdaj so te nade uničene. Z njegovo ženo žalujejo tudi mnogoštevilni znanci in prijatelji za blagim Martinom. Kmalu za to žalostno novico je prišla že zopet druga, da je sovražna granata končala življenje Janeza Kodermana, posestniku in gostilničarju v Apačah. Bil je pokopan na Laškem pri Bilunecapre. Bil je občinski svetovalec, ud krajnega šolskega sveta ter nadzorstva tukajšnje Ljudske hranilnice in posojilnice. Smrt nemila ni pustila, da bi spali med svojimi prijatelji v domači zemlji, toda nepozabni nam ostanete, dragi junaki, Bog pa bodi Vaš plačnik tam v večni domovini, kjer se zopet vidimo!

Galicija. V tukajšnje župnišče so skušali v noči od 30. do 31. julija vlomiti neki zlikovci; eden se je zvečer priplazil v lopo in se hotel skriti, a so ga zasačili, na kar jo je »junsko« odkuril; a še dvakrat je poskusil v družbi drugega tovariša vdreti v hišo, a so ju vselej prepodili. Pozneje se je zvedelo, da sta bila to dva slaboglasna fanta iz bližine, eden vojak, ki je prišel na dopust, drugi čaka na vojaško suktnjo; mogoče tudi na ričet! — Drugod imajo po noči domače patrolje; tudi v Veliki Pirešici bi bile potrebne!

Dobrna. V nedeljo, dne 20. t. m., popoldne po večernicah, se vrši v hotelu „Union“ občni zbor naše Posojilnice, pri katerem se bo vršilo predavanje: „Naloge kmetijskega stanu v vojski in po vojski.“ Gospodarji in gospodinjje, kakor tudi mladina se naj udeležijo v obilnem številu tega gospodarskega zborovanja, v katerem se bo o mnogih važnih vprašanih razpravljalo. Mnogi ljudje, ki so izražali bojazen radi naše Posojilnice, ker je bila lastnica hotela in se drugih podjetij, naznanjamo v pomirjenje, da je Posojilnica vse prodala in da se nikomur ni treba ničesar bati. Natančnejše poročilo se bo slišalo na občnem zboru, zato pridite vsi, ki se za naše organizacije zanimate!

Celje. Gospa Jerica Rupnik, soproga c. kr. finančnega preglednika, sedaj stanujoča v Št. Pavlu pri Preboldu, je darovala za ranjene in bolne vojaške, društveni nadomestni bolnišnici Rdečega križa v Celju čez 50 knjig zabavne in poučne vsebine.

Savinjska dolina. Velika stiska vlada povsod: vojaška oblast nam jemlje živino, sedaj pride žito na vrsto; strašna suša nam je uničila otavo polnoma, koruze bo malo, fižola, repe, ajde nič, sadje odpada vsled strašne suše! Ljudje se plašno povprašujejo: kaj bomo jedli? — Naj se vendar vsi občinski zastopi obrnejo na glavarstvo in poročajo o škodi zlasti gledé suše, da bodo oblasti pri rekviziciji živil tudi upoštevali našo vedno narasčajočo bedo.

Svetina. Dne 9. t. m. je umrl tukaj Andrej Klinar, 83 let star, dolgoletni cerkovnik, krščansk in obcespoštovan mož. Na bojišču sta v zadnjem času padla Andrej Ratej p. d. Hudomavc, kmet na Svetini in mladenič Janez Klepej iz Kanjuc.

Na Sv. Uršulo nad Slovenjgradcem poroma zopet znani romar iz Vranske na god Sv. Jerneja, dne 24. avgusta 1916, tako da bo maševal 23. avgusta 1916 ob najstarih pri Materi božji na Homcu; ob dveh vodil sv. križev pot na Grad; ob starih služil večernice pri Sv. Roku na Selah; zvečer peljal romarje slovesno v cerkev Sv. Uršule, kjer bodo večernice; na Jernejevo pa ob 6. običajno sv. opravilo na patriotične namene; seveda, ako se mu bo zopet pridružilo kaj romarjev. — Nameste na Sv. Višarje — pa na Sv. Uršulo!

Zadnja poročila, došla v četrtek, 17. avgusta.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 16. avgusta.

Uradno se razglša:

Rusko bojišče.

Armada fronta generala kavalerije nadvojvode Karola: Na prostoru pri Capul so razširile zavezniške čete svoje vspehe s tem, da so z naskokom zavzele višine Stara Vipezyna. Boji na tem ozemlju so skrajno srditi.

Pri Horozanki zahodno od Monasterziske so avstro-ogrské čete vnovič hude ruske napade odbile. Na enem mestu, na katerem se je sovražniku posrečilo vdreti v naše jarke, je bil s protisunkom vržen.

Armada fronta generala-feldmaršala pl. Hindenburga: Oddelki poljske legije so južno od Hulevič ob reki Stohod vspešno prodirali. — Drugače nobenih posebnih dogodkov.

Italijansko bojišče.

Na Goriškem je sovražnik ponovil svoje hude napade na naše višinske postojanke vzhodno od črte Solkan — Vertobja in pri Opatjem selu. Skoraj povsod je bilo možno že v ognju odbiti naval. Na nekaterih posameznih mestih, kjer se je Italijanom posrečilo vdreti v naše najsprednejše jarke, so bili kmalu s protinapad zopet vrženi nazaj. Tako so zopet ostale vse postojanke trdno v rokah naših čet, ki so prizadjele sovražniku zelo težke izgube ter mu odvzele 480 vjetnikov, med njimi enega podpolkovnika in sedem drugih častnikov, šest strojnih pušk in dva metača min. Poljski lovski bataljon št. 2 ter oddelki pešpolkov št. 24 in 48 so si zaslužili v teh bojih posebno pohvalo.

Pri Zargori se je izjalovil sunek nekaterih stotnij od ovirah naše postojanke.

Na frontih v Dolomitih je posadka naše Rufreddo-postojanke v ročnem boju odbila napad.

Proti ozemlju Monte Zebio in Monte Interotto so po živahnem artilerijskem ognju in ognju metačev min prodirali manjši sovražni oddelki, ki so pa bili lahko odbiti.

Balkansko bojišče.

Nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Boji v zraku.

Po noči od 14. na 15. t. m. so naši zrakoplovi z uspehom napadli Valono Dne 14. t. m. dopoldne je 7. većinoma francoskih letal napadlo Trst. Poročnik Banfield je zopet sestrelil eno sovražno letalo, kafe-ro je pri Miramaru padlo v morje. Zrakoplovi so mrtvi. Sovražne bombe so v mestu napravile le malenkostno škodo.

Mornariško poveljstvo.

Major Hueber o izgubi Gorice.

V listu „Pester Lloyd“ piše vojaški kritik major Hueber o izgubi Gorice: Odkritosrčnost nam vleva priznati, da je neprijetna misel priznati Italijanom kak vspeh. Če že to mora biti, rajši vsakemu drugemu poštemu sovražniku, a nasproti temu nezvestemu zavezniku je to težko. Pamet mora sicer soditi, da je čudež, ker se ni zgodil ta dogodek že — pred enim letom. Opozarjati se mora na to, da so bili tamošnji kraji že dolgo časa izpostavljeni najstrašnejšim napadom. Za Italijo je to edin viden vspeh enoletne vojske njih velike vojne sile nasproti drobni naših bojnih sil.

Italijani zasedli Opatje selo.

Italijansko uradno poročilo z dne 12. avgusta pravi, da so laške čete zasedle kraško vas Opatje srlo (vzhodno od Doberdola) ter so prekorčile sotesko Dol.

Dve italijanski ladji se potopili.

Iz Turina se poroča, da je v pristanišču v Tarentu zletela v zrak velika italijanska vojna ladja „Leonardo da Vinci.“ Vzrok je neznan. Potopljena ladja je bila ena največjih italijanskih vojnih ladij. Po poročilih iz Lugana se je v prvih dneh meseca avgusta potopila velika italijanska vojna ladja „Dandolo.“ Potopljena ladja je bila ena najboljših in najnovejših italijanskih vojnih ladij. S prvo se je potopilo tudi okrog 300 mož.

Velika bitka v Galiciji.

Vojni poročevalci brzovjavljajo, da se je v Galiciji razvila nova velika bitka. Zračna daljavska bojna črta, na kateri divja ta borba, znaša 120 km.

Bitka za Dojran.

List „Times“ poroča, da so angleške čete zasedle severno od Soluna železniški kolodvor Dojran. Bojev za Dojran se udeležuje tudi srbski prestolonaslednik. — General Sarrall čaka na odločitev Rumunije.

Listnica uredništva.

F. H. Eggenberg: Tako vest bi nam oblast zaplenila. Pišite raje kaj drugega. — Ljutomer: Če na prošnjo ne dobite odgovora, morate povprašati, zakaj vam ne odgovorijo. — Smarje: Zakaj se ne podpisate?

„Solzna Avstrija.“

Kdor mi pošlje v kuvertu za 1 krono in 20 vinarjev novih neporabljenih poštnih znamk in svoj natančen, naslov, pošljem mu takoj knjigo pod naslovom: „Solzna Avstrija“ v spomin prelivanja krvi in svetovne vojske. Knjiga obsega 25 krasnih bojnih pesmi; a cesarjevo in mojo sliko. Mislim, da ne bo izostalo mnogo slovenskih hiš, katere bi si ne preskrbele tega krasnega spomina. Opominim pa vse, naročnike, da se na brezplačna naročila ne morem ozirati. Naročnje se pri izdajatelju Mat. Belec pri Sv. Bolfanku v Slov. gor. pri Ptaju, Stajersko. 451

Prav dobro ohranjena hiša, nadstropna, s posestvom, v sredi trga na Spod. Štaj., pripravna za gosp. župnika v pokoju ali za trgovca, tudi za gostilno, se zaradi smrti takoj prodaja. Vpraša se naj na uredništvo Slov. Gospodarja pod „Hiša št. 523.“

Mimn iščem v najem na dobri vodi na tri pare kamnov. Naslov pod „Mlinar št. 521“ na upravništvo Slov. Gospodarja.

Prasce, večje tri mesece stare in majhne 4 tedne stare proda M. Hrašovec v Grabonou št. 13 p. Sv. Jurij ob Ščavnici. 529

Pridna viničarska družina s 3—4 delavskimi močili se išče za vinarje v Leitersbergu pri Mariboru. Vpraša se pri g. Kaničcu, trgovca z železino, ogel Gosposke ulice in Glavnega trga. (Maribor). 528

! KAVA !

50⁰/₀ cenejša:

Ameriška gospodarska kava, visokoaromatična, izdatna in varna, 5 kg za poskušanje v vrečici, s potrebnim sladkorjem vred samo 26 K po poštnem povzetju pošilja A. Sapira, razpošiljalnica kave Galanta 496, (Ogrsko). 520

Odda se v najem ali pa tudi proda lepo okroženo posestvo v Partinju, pol ure peš-poti od Sv. Marjete ob Pesnici. Isto obsega 18 oralov travnika in njive z letošnjim pridelkom jabolk, sliv, kostanja, orehov in otave. Na posestvu nahaja se velik gosposki hram, hlevi za 8 do 10 glav goveje živine, 8 do 10 svinj in dve mali poslopji. Pojasnila daje knjigovodja Okrajne hranilnice pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. 522

Ne prezrite današnjega oglasa „Srečkovnega zastopstva“!